

τούτο στο βαθμό που οι απαιτήσεις αυτές απορρέουν από την ίδια έννομη σχέση και στηρίζονται στην ίδια νομική βάση (βλ. την κατωτέρω 942/2021 απόφαση του Τετάρτου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου και τις σχετικές παραπομπές της απόφασης αυτής).

ΙΙΙ. ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΑΓΩΓΗ - ΔΕΔΙΚΑΣΜΕΝΟ!

1. Με την προηγούμενη από 03.12.2018 (Α.Β.Δ. 3384/06.12.2018) αγωγή μου ενώπιον του Δικαστηρίου Σας (τμήμα ΙΙ και από 16.09.2020 ΙV), την οποία ήσκησα ως συνταξιούχος δικαστικός λειτουργός (Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου επί τιμή) ζήτησα να υποχρεωθεί το Ελληνικό Δημόσιο να μου καταβάλει, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής μου; α) το ποσό των 6.000 ευρώ και να αναγνωριστεί η υποχρέωση του εναγομένου να μου καταβάλει, επίσης νομιμοτόκως, το ποσό των 56.779,64 ευρώ, ήτοι συνολικά 62.779,94 ευρώ, ως αποζημίωση κατά το άρθρο 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα, άλλως ως διαφορές συντάξεων, άλλως με τις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού, το οποίο, κατά τους ισχυρισμούς μου, αντιστοιχούσε στη διαφορά των ακαθάριστων ποσών συντάξεων που έλαβα κατά το χρονικό διάστημα από 01.05.2016 έως 31.12.2018 και των ποσών που θα ελάμβανα, εάν δεν εφαρμόζονταν επί των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών οι αντισυνταγματικές διατάξεις της υποπαραγράφου Β.3 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 και του άρθρου 13 του ν. 4387/2016, οι οποίες, όπως πρόβαλα, σύμφωνα με τις υπ' αριθμόν 1-4/2018 αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, έρχονται σε αντίθεση με κανόνες